

בבית המשפט העליון

בש"פ 1437/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-
שבע מיום 4.2.2019 בעמ"ת 40042-01-19 שניתנה על ידי
כבוד השופטת ח' סלוטקי

בשם המבקש: עו"ד פאולה ברוש

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 4.2.2019 בעמ"ת 40042-01-19 (השופטת ח' סלוטקי), בגדרה נדחה ערר על החלטת בית משפט השלום מיום 1.1.2019 במ"ת 11817-06-18 (השופט י' ליבדרו) ביחס לראיות לכאורה העומדות נגד המבקש.

2. ביום 6.6.2018 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (סעיף 274(1) ו-3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (סעיף 275 לחוק); וסיוע לבריחה ממשמורת חוקית (סעיף 258(1) לחוק). בהסכמת הצדדים ומתוך התחשבות בצרכיו הרפואיים של המבקש, נקבע כי ישהה ב'מעצר בית' מלא ממועד הגשת כתב האישום. בדיון שהתקיים ביום 4.12.2018 נדונו הראיות לכאורה שלחובתו, עילת מעצרו ותנאי שחרורו. בהחלטה מיום 1.1.2019 שינה בית משפט השלום מתנאי שחרורו של המבקש והורה על קליטתו באשפוזית "מלכישוע", בהתאם להמלצת שירות המבחן. ביום 16.1.2019 הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי, שבמסגרתו טען נגד הקביעות בנוגע לראיות לכאורה, וביקש כי בית המשפט יורה על ביטול התנאים המגבילים שהוטלו עליו. ביני לביני, ביום

31.1.2019 היה המבקש מעורב בתקרית אלימה באשפוזית "מלכישוע", ובשל כך הוצא ממנה. בהחלטה מיום 4.2.2019 דחה בית המשפט המחוזי את הערר ביחס לראיות לכאורה – תוך שהעיר כי לא היה מקום להגשתו – והורה על הותרת המבקש ב'מעצר בית' מלא.

3. בבקשה שלפני טוען המבקש, כי בית המשפט המחוזי נתן הדגשה יתרה ל"סוגיות שאינן בלב העניין", שגה בניתוחו את הראיות ושגה במסקנות שאליהן הגיע על בסיסן. לפיכך נטען, כי נפל בהחלטה פגם מהותי המצדיק מתן רשות לערור בעניינו.

4. לאחר שעיינתי בטענות המבקש ובהחלטות שניתנו בעניינו בבית משפט השלום ובבית המשפט המחוזי, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. לא נטען בבקשה כי היא מעלה סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, ולא מצאתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות להעתר לבקשה (ראו, למשל, בש"פ 8455/18 אל קרינאווי נ' מדינת ישראל (3.12.2018)). בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי ניתחו כתבונתם את הראיות העומדות לחובת המבקש, ואת התמונה העולה מן המכלול. אין בנימוקי הבקשה כדי להצביע על 'פגם מהותי', כטענת המבקש, בשיקול דעתן של שתי הערכאות ובמסקנות שהסיקו; אדרבה. יתר על כן, בהתחשב בתנאי שחרורו של המבקש ובנסיגות לצרפו לאשפוזית "מלכישוע" – שלא צלחו בשל התנהגותו-שלו – אני סבור כי הרשויות הלכו כברת דרך משמעותית לקראתו (ראו בש"פ 4794/12 מדינת ישראל נ' פלוני (25.6.2012)).

אשר על-כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א באדר א' התשע"ט (26.2.2019).

ש ו פ ט